

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/14/2022
Identifikačné číslo spisu: 1020201637
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1020201637.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: L. Ľ. L., M.. XX. X. XXXX, Q. F. Č.. XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Petkov & CO s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: Univerzitná nemocnica - Nemocnica svätého Michala, a. s., so sídlom Satinského č. 1 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Luciou Flochovou, advokátkou so sídlom Krížna č. 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPSČ-PO3-2020/003249-003 zo dňa 21.9.2020, odborného posudku ďalšieho účastníka č. 86/2020 zo dňa 13. 3. 2020 a záznamu ďalšieho účastníka zo zasadnutia odbornej komisie zriadenej za účelom posúdenia posudku a záveru z kontrolného psychologického vyšetrenia č. 86/2020 zo dňa 27. 5. 2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S/270/2020, 2S/18-20/2021-151 zo dňa 30. 6. 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.

Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 2S/270/2020, 2S/18-20/2021-151, zo dňa 30. 6. 2021 Krajský súd v Bratislave ako správny súd zamietol žalobu v časti týkajúcej sa prieskumu rozhodnutia žalovaného č. č. SPSČ-PO3-2020/003249-003 zo dňa 21. 9. 2020 (ďalej preskúmané rozhodnutie) a prvostupňového správneho rozhodnutia - personálneho rozkazu riaditeľa KR PZ v Bratislave č. 296 zo dňa 12. 6. 2020 (ďalej personálny rozkaz). Zároveň odmietol žalobu v časti prieskumu napadnutého odborného posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu č. 86/2020 zo dňa 13. 3. 2020 a v časti preskúmania záznamu zo zasadnutia odbornej komisie, ktorá bola zriadená za účelom posúdenia posudku a záveru z kontrolného psychologického vyšetrenia č. 86/2002 zo dňa 27. 5. 2020. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 21. 9. 2020 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdený personálny rozkaz riaditeľa KRPZ v Bratislave č. 296 zo dňa 12. 6. 2020, ktorým bol žalobca, naposledy služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent - poverený policajt OO PZ Pezinok odboru poriadkovej polície OR PZ v Pezinku, podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS SR a ŽP v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 73/1998 Z.z.) prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. c) z. č. 73/1998 Z.z. Dôvodom prepustenia bolo, že nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby, čo vyplýva zo záveru odborného posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia príslušníka PZ v štátnej službe č. p. 86/2020 zo dňa 13. 3. 2020 vydaného klinickým psychológom Univerzitnej nemocnice - Nemocnice sv. Michala a. s. v Bratislave (ďalej Nemocnica svätého Michala) M.. L.. V. M..

3. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí konštatoval, že odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné. Ohľadne tvrdenej neaktuálnosti odborného posudku pre nedodržanie trojdňovej lehoty na jeho posúdenie zo strany odbornej komisie uviedol, že prípade záveru o duševnej nespôsobilosti na výkon štátnej služby podľa čl. 6 ods. 2 písm. b) nariadenia MV SR č. 31/2020 o psychologickom vyšetrení ide o dlhodobú nespôsobilosť policajta vykonávať štátnu službu. Takýto záver musí vychádzať zo zistenia nemenných zmien v štruktúre osobnosti a v psychologicky podmienených výkonových dispozíciách policajta a nemôže sa opierať iba o hodnotenie momentálneho psychického stavu posudzovaného policajta. Zo záznamu zo zasadnutia odbornej komisie vyplýva, že dôvodom na prijatie záveru o psychickej nespôsobilosti odvolateľa na výkon štátnej služby príslušníka PZ je dekoncentrácia pozornosti, nízka odolnosť voči záťaži a stresu, psychosociálna nezrelosť, nedostatočná racionálna regulácia správania, emocionálna labilita a všeobecne prítomnosť kontraindikácie v rámci štruktúry osobnosti. Ide o poriadkovú lehotu a jej nedržanie neznamená stratu možnosti posúdiť posudok a záver z kontrolného psychologického vyšetrenia a už vôbec nemôže mať nedodržanie tejto lehoty vplyv na správnosť a relevanciu posudku a záveru z kontrolného psychologického vyšetrenia. Nedodržanie poriadkovej trojdňovej lehoty bolo spôsobené objektívnymi okolnosťami, a to prijatím protipandemických opatrení dňa 12. 3. 2020 v súvislosti s ochorením COVID - 19 v Nemocnici svätého Michala platných od tohto dňa. Uvoľnením týchto opatrení mohlo dôjsť dňa 27. 5. 2020 k zasadnutiu odbornej komisie na posúdenie posudku. V súvislosti s odvolateľovou požiadavkou, aby sa v odvolacom konaní vykonalo dokazovanie prostredníctvom znaleckého skúmania jeho psychického stavu uviedol, že posúdenie jeho psychického stavu bolo vykonané služobným klinickým psychológom, teda subjektom, ktorý má špecializáciu v odbore klinická psychológia, pričom práve takýto znalecký posudok je zákonným predpokladom na postup podľa § 192 ods.1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z. Odmietol aj námietky smerujúce k jeho diskriminácii. Z kontextu odvolania sa možno domnievať, že odvolateľ skôr ako samotné konanie vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru pri jeho tvrdeniach o údajnej diskriminácii smeruje svoje námietky všeobecne k vzťahom s jeho priamym nadriadeným a k procesu zavŕšeného jeho vyslaním na kontrolné psychologické vyšetrenie. Nemožno súhlasiť ani s nátlakom na odvolateľa v súvislosti s jeho účasťou na psychologickom vyšetrení dňa 22. 1. 2020 a kontrolnom psychologickom vyšetrení dňa 4. 3. 2020.

4. Správny súd vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vydané po náležitom zistení skutočného stavu veci. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku, že odborný posudok nebol odrazom skutočného stavu veci. Zákon č. 73/1998 Z.z. neustanovuje, aký konkrétny časový odstup má byť medzi konštatovaním o duševnej nespôsobilosti policajta vykonáva štátnu službu a rozhodnutím o prepustení z tohto dôvodu. Psychologické vyšetrenie absolvoval žalobca dňa 22. 1. 2020. Dňa 4. 3. 2020 absolvoval kontrolné psychologické vyšetrenie a odborný posudok z neho bol vypracovaný dňa 13. 3. 2020. Dňa 27. 5. 2020 zasadala odborná komisia za účelom jeho posúdenia. Vzniknutý časový odstup nie je možné vnímať ako porušenie zákona. Je síce pravdou, že čl. 6 ods. 4 nariadenia MV SR č. 31/2020 určuje lehotu odbornej komisii tri dni od vystavenia kontrolného psychologického vyšetrenia, ide však o lehotu poriadkovú, s ktorej nedodržaním nespája zákon žiaden následok. Časový odstup bol objektívne odôvodnený obmedzeniami súvisiacimi s prevenciou šírenia koronavírusu COVID - 19. Žalobca namieta zaujatosť klinického rezortného psychológa tým, že je príslušníkom rezortu ministerstva vnútra. Len samotné

toto konštatovanie príslušnosti k rezortu žalovaného nemôže spochybnit' zákonnosť alebo správnosť odborného posudku. Odborný posudok nebol spochybnený žiadnym žalobcovým tvrdením alebo predloženým dôkazom, ktorým by sa správny orgán musel dôslednejšie zaoberať a ktorý by ho primäl k pochybnostiam o správnosti záverov psychologického vyšetrenia žalobcu. Preto pokiaľ žalovaný odmietol žalobcov návrh na ustanovenie znalca a opätovné posúdenie duševného stavu žalobcu, postupoval v súlade s požiadavkou hospodárnosti konania a s vedomím, že má všetky potrebné podklady pre svoje rozhodnutie. Čo sa týka námietky diskriminácie a žalobcovho prenasledovania v zamestnaní, žalobca svoje tvrdenie formuloval nekonkrétne a všeobecne. Čo sa týka odmietnutia časti žaloby vo vzťahu k odbornému posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia žalobcu č. 86/2020 zo dňa 13. 3. 2020, konštatoval oneskorenosť podania žaloby, ktorú v tejto časti podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol. Vo vzťahu k záznamu zo dňa 27. 5. 2020 konštatoval, že bol iba jedným z podkladov pre personálny rozkaz, ktorý je predmetom preskúmania správnym súdom, podľa § 7 písm. b) SSP nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu a žalobu v tejto časti podľa § 98 ods. 1 písm. g) odmietol.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal nedostatočné zistenie skutočného stavu veci. Podľa jeho názoru odborný posudok č. 86/2020 je vecne nesprávny a správne orgány nezisťovali stav objektívnej pravdy, preto bolo potreba nariadiť znalecké dokazovanie v rámci odvolacieho konania. Túto povinnosť správneho orgánu žalobca odvodzoval od skutočnosti, že si nie je vedomý (netrpí) psychickou poruchou, ktorá by ho robila nespôsobilým na výkon štátnej služby príslušníka PZ. Pokiaľ by aj nariadený znalecký posudok potvrdil doterajšie výsledky dokazovania, tak takéto dokazovanie určite nie je nadbytočné, pretože by pomohol objektivizácii úplného a riadneho zistenia skutočného stavu. Žalobca pritom v odvolaní i v žalobe tvrdil, že žiadnu psychickú poruchou, ktorá by ho robila nespôsobilým na výkon štátnej služby príslušníka PZ, netrpí. Žalobca v rámci odvolacieho konania nemal povinnosť predkladať dôkazy, ale len právo navrhnúť dokazovanie. Ďalej namietal odklon od ustálenej judikatúry kasačného súdu (sp. zn. 6Sžo/48/2012, 8Sžo/285/2015 a 10Sžk/16/2017). Ďalej namietal, že komisia zriadená na účel posúdenia posudku prekročila hranice svojej právomoci, pretože tento posudok posúdila po uplynutí stanovenej lehoty. Došlo k porušeniu zásady legality štátnej moci, pretože nariadenie MV SR č. 31/2020 je vykonávacím predpisom k z. č. 73/1998 Z.z.. Ďalej z tohto dôvodu odborný posudok a jeho záver prestal spĺňať atribút formálnej (procesnej) aktuálnosti, lebo nebol verným odrazom skutočného stavu v čase vydania personálneho rozkazu. Lehota troch dní je stanovená preto, aby odborná komisia posudzovala iba také závery, ktoré z pohľadu času vyhotovenia posudku možno považovať za objektívne aktuálne. Tak sa stal odborný posudok vadným dôkazným prostriedkom, ktorý nemôže založiť zistenie skutočného stavu. Ďalej namietal, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami žalobcu o jeho diskriminácii. V tomto ohľade bolo skutkový stav pred odvolacím orgánom zistený nedostatočne, pretože mali byť vykonané výsluchy riaditeľa OR PZ v Pezinku, OO PZ v Pezinku, psychológa J. P.Ľ., psychológa V. M.B.. Nestotožnil sa ani s odmietnutím časti jeho žaloby, pretože odborný posudok, ako aj stanovisko odbornej komisie sú podkladovými dokumentmi pre preskúmané rozhodnutie žalovaného a z tohto dôvodu nemohli byť predmetom samostatnej správnej žaloby. Preto podľa názoru žalobcu svoju žalobu smerujúcu aj proti týmto podkladovým stanoviskám podal včas. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 29. 9. 2021. Žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. Plne súhlasil s výrokmi napadnutého rozsudku.

7. Ďalší účastník sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 26. 10. 2021. Uviedol, že odborný posudok, predmetom ktorého je posúdenie psychologického stavu policajta, sa zameriava na dlhodobú nespôsobilosť policajta vykonávať štátnu službu a nemôže sa opierať len o hodnotenie momentálneho psychologického stavu posudzovaného policajta. Žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť a žalobcu zaviazať na náhradu jeho trov.

8. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a po oboznámení sa so súdnym a administratívnym spisom, po vyhodnotení sťažnostných

námietok, ktorými bol kasačný súd viazaný podľa § 453 ods. 2 prvá veta, časť pred bodkočiarkou, SSP, tieto vyhodnotil ako v plnom rozsahu nedôvodné.

9. Z administratívneho spisu bolo zistené, že na základe žiadosti zo dňa 21. 11. 2019 riaditeľa OR PZ v Pezinku bolo so žalobcom vykonané psychiatrické vyšetrenie služobným psychológom L.. U.. J. P. dňa 22. 1. 2020. V stanovisku služobného psychológa zo dňa 27. 1. 2020 sa uvádza, že žalobca už v predchádzajúcom období dňa 30. 5. 2019 toto vyšetrenie absolvoval za účelom zistenia opodstatnenosti podania žiadosti o kontrolné psychodiagnostické vyšetrenie. Vtedy bol výrok služobného psychológa taký, že navrhovateľovi bolo odporúčané, aby sa so svojou žiadosťou obrátil na klinického psychológa. Výsledky opätovného psychodiagnostického vyšetrenia zo dňa 22. 1. 2020 potvrdili výsledky psychologického vyšetrenia získané dňa 30. 5. 2019. Na základe tejto skutočnosti považuje žiadosť navrhovateľa o kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu za opodstatnenú a odporúča, aby sa navrhovateľ so svojou žiadosťou obrátil na klinického psychológa psychologického oddelenia Nemocnice svätého Michala.

10. Následne riaditeľ OR PZ v Pezinku podal dňa 27. 1. 2020 návrh na kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu. Nemocnica svätého Michala a.s. stanovila termín psychologického vyšetrenia na 26. 2. 2020, na ktoré sa žalobca nedostavil z dôvodu čerpania OČR. Ďalší termín bol stanovený na 4. 3. 2020, ktorého sa žalobca zúčastnil. Dňa 13. 3. 2020 bol vydaný odborný posudok č.p.: 86/2020 z kontrolného psychologického vyšetrenia príslušníka PZ v štátnej službe. Kontrolné psychologické vyšetrenie bolo vykonané podľa čl. 5 a 6 nariadenia Ministerstva vnútra SR (ďalej nar. MV SR) č. 31/2020. Dôvodom predloženia žiadosti o kontrolné psychologické vyšetrenie bolo správanie a vystupovanie menovaného na pracovisku a v kolektíve OO PZ Pezinok. Správanie menovaného bolo hodnotené ako neadekvátne a v rozpore s etickým kódexom príslušníka PZ. Prekonzultovaním problematiky s nadriadenými menovaného, preštudovaním priloženej dokumentácie, vyhodnotením aktuálneho komplexného psychologického vyšetrenia menovaného na psychologickom oddelení Nemocnice svätého Martina dospel klinický psychológ k záveru, že podľa čl. 6 ods. 2 písm. b) nar. MV SR č. 31/2020 žalobca nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Skutočnosti, ktoré zakladajú hore uvedený záver, sú uvedené v náleze č.p. 86/2020 a v posudku sa neuvádzajú, pretože podľa § 3 zákona č. 199/1994 Z.z. o psychologickí činnosti a Slovenskej komore psychológov podliehajú povinnosti mlčanlivosti. Podaním zo dňa 26. 3. 2020 oznámil klinický psychológ Nemocnice svätého Martina riaditeľovi OR PZ v Pezinku, že od 12. 3. 2020 v súvislosti s ochorením COVID - 19 poskytuje iba neodkladnú zdravotnú starostlivosť, a preto kontrolné psychologické vyšetrenie žalobcu nie je toho času možné zrealizovať.

11. Dňa 27.5.2020 zasadala odborná komisia Nemocnice sv. Michala zriadená za účelom posúdenia posudku a záveru z kontrolného psychologického vyšetrenia č. 86/2020 týkajúceho sa žalobcu. Skladala v troch klinických psychológov Nemocnice svätého Michala a do komisie bola prizvaná klinická psychologička L.. V. M., ktorá pracovala kontrolné psychologické vyšetrenie. Po oboznámení sa s posudkom a záverom z kontrolného psychologického vyšetrenia všetci členovia komisie hlasovali súhlasne so záverom z kontrolného psychologického vyšetrenia. Dňa 5. 6. 2020 bol žalobca oboznámený s psychologickým posudkom, výsledkami a záverom z kontrolného psychologického vyšetrenia, pričom odmietol podpísať oboznámenie sa s uvedeným posudkom a jeho záverom. V tento deň si od klinickej psychologičky vyžiadal všetky podklady týkajúce sa výsledku vyšetrenia, ktoré mu boli odovzdané vo fotokópii (uvedené vyplýva z vyjadrenia žalobcu k začatiu konania zo dňa 10. 6. 2020). Následne dňa 8. 6. 2020 oznámil riaditeľ OO PZ Pezinok žalobcovi začatie konania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ, ku ktorému sa žalobca podaním zo dňa 10. 6. 2020 vyjadril. Dňa 12. 6. 2020 podal riaditeľ OO PZ Pezinok návrh na prepustenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka z podľa § 192 ods. 1 písm. c) zákona č. 73/1998 Z.z. žalobcu. Dňa 12. 6. 2020 bol vydaný personálny rozkaz č. 296, voči ktorému žalobca podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím.

12. Podľa § 48 ods. 3 písm. s) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení účinnom ku dňu 25. 9. 2020 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) policajt je povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke,

prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby.

Podľa § 192 ods. 1 písm. c) citovaného zákona policajť sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1 citovaného zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 238 ods. 1, 3, 4 citovaného zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

13. Z § 192 ods. 1 písm. c/ z. č. 73/1998 Z.z. nesporne vyplýva, že podkladom pre rozhodnutie je posudok služobného klinického psychológa, avšak v súlade s ustanovením § 233 ods. 2 predmetného zákona je povinnosťou správneho orgánu rešpektovať základného zásady správneho konania, medzi ktoré tiež patrí zásada materiálnej pravdy. Konanie vo veciach služobného pomeru je upravené v dvanástej časti cit. zákona. Z ustanovení zákona vyplýva povinnosť pred vydaním rozhodnutia presne a úplne zistiť skutočný stav veci, a to najmä v prípade, keď dochádza k takému závažnému zásahu do subjektívnych práv žalobcu, ako je to pri prepustení policajťta zo služobného pomeru. Je tiež nepochybné, že odborný posudok predstavuje dôkaz podliehajúci hodnotiacemu procesu zo strany správneho orgánu. Pokiaľ dôjde v rámci dokazovania k spochybneniu odborných záverov takého dôkazu, je povinnosťou správneho orgánu, aby tieto pochybnosti vyvrátil zákonnými prostriedkami.

14. V danom prípade však žalobca žiadnym dôkazom záver posudku klinického psychológa nespochybnil, napr. tým, že by predložil listinný dôkaz, ktorý by ho hoci aj minimálne spochybňoval (napr. lekársky nález psychológa či psychiatra atď., nemuselo by ísť ani o znalecký posudok). Pokiaľ by sa tak stalo, bolo by namieste, aby správny orgán vyhodnotil, či odborný posudok nie je v odbornej rovine v rozpore s predloženým dôkazom a prípadný rozpor odstránil prípadne aj znaleckým dokazovaním. V danom prípade však bola situácia odlišná; žalobca v správnom konaní netvrdil vecnú nesprávnosť (nesprávne odborné závery) odborného posudku a znalecké dokazovanie požadoval iba z dôvodu, že namietal zákonnosť dôkazu z čisto procesného hľadiska. Takéto spochybnenie tohto kľúčového dôkazu nie je relevantným spochybnením jeho odborných záverov, a preto správne žalovaný nedoplnil vykonané dokazovanie znaleckým dokazovaním. V tejto súvislosti je v rozpore s obsahom odvolania tvrdenie žalobcu v kasačnej sťažnosti, že v odvolaní tvrdil, že si nie je vedomý, že by trpel psychickou poruchou, resp. že žiadnou psychickou poruchou netrpí. Pokiaľ by však aj žalobca v odvolaní toto konštatoval, samotné tvrdenie bez ďalšieho nemá za následok spochybnenie odborného dôkazu, ktorým odborný posudok z kontrolného psychologického vyšetrenia nepochybne je. Žalobca má v konaní pred správnym orgánom právo navrhnúť dôkazy na svoje tvrdenia, teda aj na tvrdenie, ktorým namietá správnosť odborného dôkazu o jeho duševnej nespôsobilosti na výkon štátnej služby. Na konanie vo veciach služobného pomeru sa nevzťahujú zásady trestného konania, neuplatňuje sa ani zásada in dubio pro reo a pokiaľ žalobca len tvrdí určitú skutočnosť bez predloženia dôkazu, dostáva sa to dôkaznej núdze. Kasačný súd sa preto stotožnil s názorom správneho súdu, že v danom prípade bol stav veci pred vydaním personálneho rozkazu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru zistený dostatočne.

15. Žalobca disponoval všetkými podkladmi pre vypracovanie odborného nálezu z jeho kontrolného psychologického vyšetrenia (vyžiadanie si ich fotokópií dňa 5. 6. 2020) a bol oboznámený s psychologickým posudkom, výsledkami a záverom kontrolného psychologického vyšetrenia (záznam zo dňa 5. 6. 2020). So skutočnosťami, ktoré zakladajú záver odborného posudku a ktoré sú uvedené v náleze č.p. 86/2020, mal právo sa oboznámiť, pretože v zmysle § 3 z. č. 199/1994 Z.z. povinnosť mlčanlivosti má psychológ len vo vzťahu k tretím osobám, nie vo vzťahu ku klientovi. Naopak,

povinnosti mlčanlivosti môže zbaviť psychológa len klient. Žalobcovi teda nič nebránilo predložiť žalovanému dôkaz, ktorý by spochybnil záver odborného posudku zo dňa 13. 3. 2020.

16. V tejto súvislosti kasačný súd pripomína, že rozhodovacia činnosť kasačného súdu v otázke náležitého zisťovania skutkového stavu pri prepustení policajta zo služobného pomeru v štátnej službe z dôvodu duševnej nespôsobilosti na výkon štátnej služby je jednotná v tom, že odborný posudok služobného klinického psychológa je jeden z dôkazov a taktiež podlieha hodnoteniu dôkazov správnym orgánom. Uvedené vyplýva aj z rozsudkov, ktoré žalobca citoval v kasačnej sťažnosti (6Sžo/48/2012, 8Sžo/285/2015 a 10Sžk/16/2017). Napr. v rozsudku sp. zn. 10Sžk/16/2017 sa uvádza, že žalobca predložil lekárske správy zo psychologických vyšetrení a znalecký posudok vypracovaný súdnou znalkyňou, teda v rámci dokazovania boli závery klinického psychológa zo strany žalobcu spochybňované; bolo preto povinnosťou správneho orgánu, aby tieto pochybnosti vyvrátil zákonnými prostriedkami, t. j. dôkazmi, ku ktorým okrem iného patrí aj znalecké dokazovanie. V tu prejednávanej veci je skutkový stav iný, keď žalobca žiaden dôkaz na spochybnenie odborného posudku v administratívnom konaní nepredložil. Správny súd nekonštatoval, že ustanovenia zákona o štátnej službe neumožňujú závery psychológa vyslovené v posudku preskúmať ani prípadne nariadiť vykonanie nového kontrolného psychologického vyšetrenia. Uviedol, že odborný posudok nebol spochybnený žiadnym žalobcovým tvrdením alebo predloženým dôkazom, ktorým by sa správny orgán musel dôslednejšie zaoberať a ktorý by ho primäl k pochybnostiam o správnosti záverov psychologického vyšetrenia žalobcu. Preto nie je dôvodná námietka odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

17. Ďalšia sťažnostná námietka tkvela v tom, že nebola dodržaná trojdňová lehota na posúdenie odborného posudku odbornou komisiou zriadenou na tento účel a táto komisia prekročila hranice svojej právomoci. Podľa názoru kasačného pokiaľ dôjde k vykonaniu procesného úkonu po lehote stanovenej na jeho vykonanie, na samotnú právomoc to nemá vplyv. V danom prípade komisia zriadená v zmysle čl. 6 ods. 4 nar. MV SR číslo 31/2020 má právomoc posúdiť posudok a záver kontrolného psychologického vyšetrenia. Kasačný súd sa stotožnil s tým, že lehota na toto posúdenie je lehotou procesnou. Zákon nestanovuje, že by nevykonanie posúdenia v tejto procesnej lehote malo za následok nemožnosť použitia posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia v správnom konaní. Toto porušenie nariadenia MV SR č. 31/2020 samo osebe nemá vplyv na zákonnosť personálneho rozkazu či preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

18. Čo sa týka námietky, že tým, že komisia posúdila posudok až o 75 dní, stal sa odborný posudok neaktuálnym, kasačný súd poukazuje na to, že komisia, ktorá posudzovala posudok a záver kontrolného psychologického vyšetrenia, v zmysle opatrenia generálneho riaditeľa sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR č. 5/2020 pozostávala z troch klinických psychológov psychologického oddelenia Nemocnice svätého Michala a štvrtým členom bola klinická psychologička, ktorá posudzovaný odborný posudok vypracovala. Klinickí psychológovia pôsobiaci v tejto nemocnici sú nepochybne odborne spôsobilí zhodnotiť, či v čase posúdenia odborného posudku je odborný posudok aktuálny a či jeho závery sú stále platné. Pokiaľ dňa 27. 5. 2020 títo odborníci jednomyselne súhlasili s odbornými závermi odborného posudku klinickej psychologičky L. V. M. zo dňa 13. 3. 2020, kasačný súd nemá pochybnosti o tom, že tieto závery boli aktuálne. Žalobca v odvolacom konaní žiadny dôkaz na preukázanie tvrdenia o neaktuálnosti odborného posudku neposkytol a samotné jeho tvrdenie o jeho neaktuálnosti je nepostačujúce na spochybnenie záverov odbornej komisie.

19. Kasačný súd sa teda nestotožnil s námietkou žalobcu v tomto smere, že odborný posudok je dôkazným prostriedkom rozporným s právnymi predpismi. Na uvedený prípad nemožno aplikovať závery vyslovené v náleze Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS/321/2021 na ktorý poukazuje žalobca v doplnení argumentácie zo dňa 28. 4. 2022, pretože tento sa týkal iného skutkového stavu. V konaní pred ústavným súdom bolo vytknuté správnym orgánom a správnym súdom, že dostatočným spôsobom nerozlišili, ktoré dôkazy v konaní vo veciach služobného pomeru nemožno prevziať z trestného konania. Ak konkrétny právny predpis uvádza, že konkrétny dôkaz je možné použiť iba na účely trestného konania, nie je ho možné použiť v rámci administratívneho konania. V tu prejednávanej veci však takýto prípad nejde. Dôkaz - odborný posudok zo dňa 13. 3. 2020 bol

vyhotovený priamo v administratívnom konaní a pre účely z. č. 73/1998 Z.z. je použiteľný. Tá skutočnosť, že nedošlo k dodržaniu procesnej lehoty na jeho prerokovanie, sama nerobí tento dôkaz nezákonný a nepoužiteľný.

20. Napokon žalobca v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k výroku o zamietnutí žaloby namietal, že krajský súd iba formálne skúmal jeho tvrdenia o jeho diskriminácii. Diskriminačne sa voči nemu mali správať ostatní príslušníci policajného zboru, najmä nadriadení. Kasačný súd uvádza, že dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bola výlučne skutočnosť, že podľa posudku služobného klinického psychológa nie je duševne spôsobilý na výkon štátnej služby. Iné okolnosti pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia neboli právne relevantné. Pokiaľ bola preukázaná na základe posudku služobného klinického psychológa jeho duševná nespôsobilosť na výkon štátnej služby, samotné konanie voči jeho osobe zo strany jeho nadriadeného či ostatných kolegov nemá pre posúdenie tejto právnej veci význam. Z vyjadrení žalobcu vyplýva, že poukazuje skôr na nepriaznivé medziľudské vzťahy medzi ním a jeho nadriadenými, resp. medzi ním a jeho kolegami policajtami, ktoré sú neuspokojivé. Tieto vzťahy však neboli dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru, ale bola to preukázaná duševná nespôsobilosť na výkon štátnej služby.

21. Napokon žalobca namieta výroky napadnutého rozsudku o odmietnutí jeho žaloby o preskúmanie odborného posudku z kontrolného psychologického vyšetrenia zo dňa 13. 3. 2020 a záznam zo zasadnutia odbornej komisie zo dňa 27. 5. 2020. Kasačný súd konštatuje, že správny súd rozhodol vecne správne, keď obe časti žaloby odmietol. Odborný posudok, ako aj záznam zo zasadnutia odbornej komisie, sú podklady pre vydanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného a nie sú rozhodnutiami, ktoré by mohli byť samostatne predmetom súdneho preskúmania, aj keď ich súd môže (rovnako ako každý iný dôkaz) hodnotiť v konaní o preskúmanie rozhodnutia, na základe ktorých žalovaný rozhodol (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 7So/138/2009). Toto napokon konštatoval sám žalobca v kasačnej sťažnosti. Pokiaľ žalobca v petite správnej žaloby žiadal, aby bol zrušený aj odborný posudok a stanovisko odbornej komisie, oba tieto podklady identifikoval (aj keď v rámci jednej žaloby) ako samostatné predmety súdneho prieskumu, vo vzťahu ku ktorým musí byť správna žaloba odmietnutá ako neprípustná podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

22. Na záver kasačný súd konštatuje, že v záhlaví napadnutého rozsudku je zrejماً nesprávnosť, keď správny súd uviedol Ministerstvo vnútra SR ako žalovaného 1/ a Nemocnicu svätého Michala ako žalovaného 2/. Zo súdneho spisu vyplýva, že Nemocnica svätého Michala nevystupovala v súdnom konaní v postavení žalovaného 2/, ale v postavení ďalšieho účastníka. V súlade s tým správny súd podľa zápisnice o pojednávaní vo vyhlásenom rozsudku rozhodol aj o trovách, keď žalovanému a ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Ide o chybu v písaní, ktorú je možné odstrániť postupom podľa § 143 SSP. Preto kasačný súd vychádzajúc z obsahu všetkých podaní v súdnom spise ako žalovaného označil Ministerstvo vnútra SR a ako ďalšieho účastníka označil Nemocnicu svätého Michala. Či Nemocnica svätého Michala mala oprávnené postavenie ďalšieho účastníka, kasačný súd neskúmal, keďže uvedená otázka nebola predmetom kasačného konania.

23. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu jeho trov. Keďže však neboli splnené podmienky aplikácie § 168, súd mu náhradu trov nepriznal. Ďalej nepriznal náhradu trov ani ďalšiemu účastníkovi podľa § 169 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP, pretože mu nebola kasačnom konaní uložená žiadna povinnosť, ktorú by bol povinný plniť. Žalobca ako neúspešný účastník konania nemá právo na náhradu jeho trov (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

24. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok